

א. א. וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר. פרש"י מתוך חבתן לפני מונה אותם כל שעה וגוי וכשבה להשרות שכניתו עליהם בתוכם מנאן והיינו באחד בניסן הוקם המשכן ובאחד באייר מנאן עכ"ד. יש להקשות אם השרה שכניתו עליהם באחד בניסן מפני מה הוא אמה ארתם רק באחד באייר? וי"ל בזה דכיוון הדנשיאים הקותיבן קורבנותיהם כל יום מיב ימי ניסן ופסק הרמב"ם ו ט מקרבנות דהמקריב קרבן באותו יום הוא יו"ט אצלו ואסור במלאכה, ומניין בניי היא מלאכה כי ישראל נמנו או עיי מחצית השקל האסורה עכ"פ מדרבנן, או עיי כתבת שמותיהם כמבואר ברמב"ן א וא"כ עיי ימים הראשונים לא יכלו למנותם. ואח"כ היה ימי הפסח שגם לא יכלו למנות וכיוון שיצא רוב החודש בקדושה לכן לא מנאן בזה החודש כלל וכעין מה שכתב הבי"ע לענין שאין מתענים בחודש ניסן כיוון שיצא רובו בקדושה ולכן חיכה לחודש אייר. רבי נתן גפסטטר.

א. א. וידבר ה' אל משה במדבר סיני באוהל מועד באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים. הגמ' בפסחים ו: מקשה ונכתוב ברישא דחודש ראשון והדר דחודש שני, והיינו שנתכוב קודם מה היה בחודש הראשון הקרבת קרבן פסח שכתבה בפרשת בהעלותך, ובהמשך נכתוב את מניין בני ישראל שנתכבה כאן שהיה בחודש השני? מתרצת הגמ' אמר רב אין מוקדם ומאוחר בתורה. וצ"ב מדוע הגמ' לא תירצה מה שרש"י אומר בתחילת בהעלותך שכתב בשם הספרי והטעם שהתורה מביאה את הקרבת קרבן פסח באיחור אחרי מניין בני ישראל משום דפרשת פסח היא גנותן של ישראל שכל 40 שנה שהיו במדבר לא הקריבו אלא פסח זה בלבד, וזה טעם יותר טוב, ובפרט שאות התירוץ של אין מוקדם ומאוחר מתרצים רק במקום שאין תירוץ אחר? וי"ל דמצינו ביבמות עב: מחלוקת בדין מילה שלא בזמנה האם יכולה להיות בלילה או רק ביום. ויסוד המחלוקת האם דורשים את האותו ו של יבויים השמיני לרבות גם שלא בזמנה צריך להיות ביום או לא. והנה מבואר בגמ' שם שבני"י לא מלו במצרים כי לא נשבה רוח צפונית אלא רק בחצות הלילה ולכן היתה סכנה למול, ואם נאמר שמותר למול בלילה שלא בזמנה אז אין סכנה למול כל יוכל למול בחצות הלילה ואז יש רוח צפונית, ומדלא מלו היו גנאי להם, ולכן י"ל שרש"י שהוא גנאי להם שלא עשו את הפסח ס"ל שיכולים למול שלא בזמנה בלילה וא"כ היו צריכים למול ולעשות פסח, אבל למ"ד שלא מלו זה לא גנאי להם שלא עשו את הפסח כי היו ערלים וערלים גם אבותיהם אינם יכולים להביא קרבן פסח. וא"כ ל"יה גנאי להם כלל. והנה רש"י לקמן בפרשת בהעלותך הביא טעמו מהספרי וסתם ספרי זה דעת רבי שמעון כמבואר בסנהדרין פו: ור"ש אינו דורש מעולם את האותו ו כמבואר במנחות מג: וא"כ לשיטתו יכול למול בלילה ולכן אומר רש"י דהוי גנותם של ישראל. אבל בגמ' בפסחים זה דעת רב ורב הלא ס"ל שדורשין ו וא"כ אסור לעשות מילה בלילה וא"כ למה התורה כתבה קודם את מנין בני"י ואח"כ את קרבן פסח שהיה בראשון דהרי אין זה גנות לישראל כי רובם פסחים מקרבן פסח משום מילת בניהם, ולכן מתרצת הגמ' דאין מוקדם ומאוחר בתורה. ושלל לא יחסר.

א. ב. שאו את ראש כל עדת ישראל למשפחותם לבית אבותם. משמע מכאן דלמשפחותם לבית אבותם הוא דבר אחד וכן מבואר ברש"י. והנה להלן דל לגבי שבת לוי כתוב ופיקוד וגוי למשפחותם ולבית אבותם משמע דבית אבותם הוא דבר נפרד מלמשפחותם, וכן להלן ג טו כתוב פקוד את בני לוי לבית אבותם למשפחותם והיינו שהקדים קודם לבית אבות למשפחה בשונה מכאן שהקדים משפחה לבית אבות, ומה הטעם בכל זה? וי"ל דשבת לוי היו צריכים לדעת את בית אבותם ולא הספיק לדעת רק איזה שבט הם והוא בכדי לחלק למשמרות שהיו מחולקים לשבט אבות (רמב"ם ג ט מכלי הקדש) ולכן חילקנו אתי מהשני בגלל שהוא שני עניינים שצריך לידע אותם, משא"כ בשאר השבטים זה לא משנה כלל מי הבית אבות לכן אמרנו שזה אחד. הגר"י.

א. ב. שאו את ראש עדת בני ישראל וגוי במספר שמות. יש להקשות דלכאורה המילים במספר שמות הן מיותרות ובשב"י"מ הוצרך לזה? וי"ל ע"פ הגמ' ביומא כב: רבי יונתן רמי כתיב והיה מספר בניי כחול אשר על שפת הים, וכתוב אשר לא ימד ולא יספר? מתרצת הגמ' שאן בזמן שישראל עושים רצונו אז לא ימד ולא יספר, כאן כשאין עושים רצונו אז היה מספרם כחול אשר על שפת הים. ויש להקשות ע"ז איך יכול להיות שאם ישראל לא יעשו רצונו אז מספרם ייספר ואם יעשו רצונו אז מספרם יהיה רב ולא ייספר באותו הרגע, הרי צריך זמן בשביל להתרבות ולא ברגע יעשו רצונו האם יתרבו עד לבלי מספר? וי"ל ע"פ מה שמצינו שצדיק אחד שקול

כנגד הרבה אנשים וכמו שמצינו ביהושע ז ה ויכו אנשי האי כשלושים וששה איש ואמרו חז"ל בסנהדרין מד. שזה הולך על יאיר בן מנשה שקול כלי אנשים. וא"כ נמצא שבזמן שעושים רצונו כ"א שקול לעשרות אנשים ולכן זה מספר שלא יספר כי חול היה מוכפל בעשרות. וא"כ י"ל שזה כוונת הפסוק במספר שמות, שרק שמותיים יש להם מספר אבל הם עצמם אין להם מספר. ואבני שוהם.

א. ב. שאו את ראש וגוי כל זכר לגולגולות. התורה בפרשתו מונה את שמות בני ישראל, ואח"כ את הלויים והבכורים. בישראל מוזכר לגולגולותם ובלויים ובבכורים פרק ג פסוקים טו מ לא מוזכר לגולגולותם. והסיבה לכך, אומר ר"י איבשץ ע"פ מנחות לו, מי שיש לו ב ראשים הוא טריפה ולא יחיה יותר משנה, וא"כ לויים ובכורים שסופרים אותם מבן חודש לא מונים גולגולות, כי מי שיש לו ב ראשים הוא טריפה, ובבן חודש יכולים להיות כאלו ולכן לא בגולגולות, אבל במספר בניי ישראל שזה מבן 20 ואילך לא יכול להיות משהו עם ב גולגולות, לכן סופרים גולגולות, וזה רימזה התורה.

א. יז. ויקח משה ואהרן את האנשים אשר ניקבו בשמות. וברש"י הוסיף אשר ניקבו לו כאן בשמות. ויש לבאר כוונת רש"י דהנה יש להקשות למה לגבי הנשיאים כתב שנקראו עיי שמות. ואילו לו העדה כתיב ואת כל העדה הקהלו, והקהילו הכונה בחצוצרות, הא גם הנשיאים דינא הוא שמקהילים אותם בחצוצרות דכתביב להלן פרק י פסוק ד. וי"ל שכעת עדיין לא ידעו מי הנשיאים, אז לא היה שייך לתקוע בחצוצרות כי אף אחד לא ידע שהיו נשיא, ולכן כאן הוצרכו להקהילם בשמות וזהו כוונת רש"י אשר ניקבו כאן בשמות.

א. מב. בני נפתלי. בכל השבטים מופיע ל לפני שם השבט והיינו לבני שמעון, לבני דן, וכו' ואילו בנפתלי כתוב רק **בני בליל.** ל והטעם י"ל ע"פ רש"י בכי תשא (שמות ל טז). שאומר שמנין בני ישראל היה יש וכאן אותו המספר בדיוק. לא נולדו ולא נפטרו מבניי כלום. ושם כתוב שבני ישראל מנו 603550 א"כ כדי לדעת את מנין כל השבטים היו צריכים לחדש לנו כמה הם היו, אז כתבה התורה בצורה של חידוש של מאידך, נפתלי שהוא אחרון, אנו יכולים לחשב לבד ולדעת כמה שנשאר מהמניין של כי תשא לכן נכתב בלשון בני דהיינו שהם כך וכך כלשון שמודיעים על דבר ידוע. בשם ההפלאה.

א. מד מה מו. אלה הפקודים אשר פקד בני משה ואהרן ונשיאי ישראל וגוי: ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: ויהיו כל הפקודים שש מאות אלף ושלושת אלפים וחמש מאות וחמשים. מי שיתבונן ראה שהמילה פקודים מוזכרת כאן ג"פ. בתחילה אלה הפקודים, אח"כ ויהיו כל פקודי, ואח"כ שוב ויהיו כל הפקודים, ורבים נתקשו להבין טעם הדבר. והביא הכתב סופרי תירוץ נפלא ע"פ הרמב"ן כאן. הרמב"ן ביאר ג' טעמים מדוע נפקדו בני ישראל לדעת מניינם. א. כדי שיבואו לפני הנביאים הקדושים משה ואהרן וישימו עיניהם עליהם לטובה ויבקשו עליהם רחמים. ב. כדי שידעו מי ראוי לצאת למלחמה כדרך המלך שפוקד חילותיו בעת צאתו למלחמה, ג. להודיע חסדי ה' שבשבעים נפש ירדו למצרים ועתה הם כחול אשר על שפת הים עכ"ד. ולפ"ז, אומר הכתב סופר, כעת מבואר היטב מדוע הוזכרו 'הפקודים' ג"פ. בתחילה כתוב אלה הפקודים אשר פקד משה ואהרן, והיינו הטעם הראשון של הרמב"ן שמשא ואהרן יפקדו כדי להזכירם לרחמים. אח"כ ויהיו כל פקודי וגוי כל יוצאי צבא, והיינו הטעם השני של הרמב"ן שהיה צריך לידע מי היוצא למלחמה. והפעם השלישית ויהיו כל הפקודים שש מאות אלף וגוי והיינו להודיע חסדי ה' שיצאנו שבעים נפש וכעת אנחנו 600 אלף.

א. ג. ואלה תולדות אהרן ומשה וגוי נדב ואביהו. והקשה ר"י למה נדב ואביהו נחשבים כתולדות משה הא הם היו בני אהרן? ומתוך רש"י שמשא לימדם תורה והם המלמד בן חברו כאילו ילדו. ויש להקשות שהרי משה לימד את כל כלל ישראל תורה, אז נכתוב על כולם אלה תולדות משה כל כלל ישראל, וי"ל שהפסוק"מ שתלמיד הוא כבנו זה לגבי דין ברא מזכה אבא, והיינו שזכות הבן מועילה לאב, וזה הכל רק אם הבן שווה יותר מהאבא, כמו אברהם שהציל את תרח והוציאו מגיהנום, אבל כשאבא יותר גדול מהבן אין לזה שום חשיבות, והנה כל ישראל משה היה גדול מהם לכן לא הוצרך משה שיתיחסו אחריו יז לא מועיל לו כלום, אבל נדב ואביהו דאיתא ברש"י שהיו יותר ממשא רבינו ובשביל זה הוא צריך את יחוסם אחריו, מדין ברא מזכה אבא.

א. ג. וימת נדב ואביהו וגוי ונביים לא היו להם. ובגמ' בסוף יומא איתא הרבה בנים היו לאהרן שראויים לישרף אלא שעמד להם זכות אביהם. יש להקשות מה הטעם שמתו נדב ואביהו ולא שאר בני אהרן, הרי המיתה שלהם הגיעה בעוון אביהם בעוון חטא העגל וא"כ הקטנים יותר צריכין למות כי דינא הוא שהקטנים נתפסים בעוון האב? וי"ל שאילו היו נשרפים אלעזר

ואיתמר לא היה נשאר זכר לאהרן כי נדב ואביהו לא נשאו נשים, ולכן לקח הקב"ה את נדב ואביהו כדי שישאר זכר לאהרן, וזהו מאי דכתיב וימת נדב ואביהו, ולמה הם: משום שהיו לא היו להם.

א. לט. כל פקודי הלויים וגוי כל זכר מבן חודש ומעלה שניים ועשרים אלף. וברש"י במקום הביא שבפרטן אתה מוצא שלוש מאות יתרים, והיינו כשסופרים את אצאי שבת לוי בני גרשון קהת ומררי מוצאים 22300 וכאן בפסוק כתוב רק 22000. מתוך רש"י ששלוש מאות הנותרים היו בכורות שפדו אותם, ואותם לא הוצרכו להחליף בכורות של ישראל עיי"ש. והוא עיי"פ בכורות ה. ויש להקשות ע"ז טובא, דהא מצינו בפרשת שא ד מח שאלוים מבן שלוש שנה עד חמישים היו 8580 ואיך יתכן שיהיו לאלו רק 300 בכורים, כי גם אם נאמר שחצי היו בנות ועוד מקסימום שליש נולדו יוצא דופן עדיין נשאר יותר מאלף? וי"ל שמבואר בכורות מז. וכן נפקק להלכה לוויה שילדה בנה פטור מחמש סלעים ופלגינן מפטר רחם. והנה כידוע במצרים הלויים חיו את חייהם בפרד משאר ישראל שעבדו בפרך כי הלויים עסקו בתורה, וא"כ רוב רובם של הלויים נשאו לוויות וא"כ כמעט ולא היו בניהם בכורים החייבים בפדיון, ולכן המספר הוא רק שלוש מאות שזה קטה מאוד יחסית לכמות האנשים שהיו בהם. (ופדיון ששה במדבר נאמר באב לוי, כמבואר ברש"י כאן שהיו שלוש מאות לויים שנפדו). מאת רבי מרדכי קרליץ.

א. מ. פקוד כל בכור מבן חודש. וברש"י מציא מכלל ספק נפל. ואילו לעיל אצל הלויים בפסוק טו אומר רש"י משיא מכלל נפל. וקשה למה כאן ספק נפל ושם וי"ל, אומר החת"ס, שאצל הלויים משה רבינו שאל איך אני אדע מנין יונקיהם (רש"י פסוק טז) א"ל הקב"ה איתה עשה את שלך, ולכל בית מבתי הלויים שהגיע היתה בת קול מכרות מניינם, וא"כ מובן שבלויים זה נספר ע"י הקב"ה בבית קול, ואצלו אין ספק. משא"כ בכורות שנשפרו ע"י משה יצא מספק נפל. **ולפי דברי חז"ל אלו המובאים ברש"י מיושבת גם קושיית ר' יונתן איבשץ לדעיל למה אצל הלויים לא כתוב לגולגולותם, משום שאצל הלויים משה לא היה צריך למנות את הגולגולות עצמן אלא היה די לו במה שהכריזה הבת קול, משא"כ במניין בני ישראל.**

א. ג. כל בא לצבא לעשות מלאכה. זה נכתב בעבודת בני קהת. ואילו בעבודות בני גרשון ובני מררי שנתכבו לעיל לא נכתב לעשות מלאכה. והטעם, אומר היאור שמח, משום דאיתא בשבת קנד. שעל איסור 'מחמר' אין חייבים סקילה כיוון שהוא לאו הבא מכלל עשה - 'למען ינוח שורך'. ולכן לא הוי כשאר לטי מלאכות של שבת שיש עליהם חיוב סקילה (וכי"ה ברמב"ם שבת כ א). ולפ"ז מובן, כיוון שבני גרשון ובני מררי עבודתם היתה שהיו נושאים את כלי המשכן ע"ג בהמות ע"כ זה נחשב רק למחמר ולא הווי כמו שאר מלאכות מלט' מלאכות. משא"כ בני קהת שנשאו את כלי המשכן 'בכתף' והיינו מלאכת הוצאה, לכן נכתב בהם לעשות מלאכה.

א. ג. מ. ואת פדויי השלושה והשבעים והמאתיים העודפים על הלויים ממכור בני ישראל ולקחת חמשת וכו' ונתת הכסף לאהרן ולבניו. פרש"י שלקחו מהם חמשת שקלים לגולגולת האויל וכך הייתה מכירתו של יוסף עשרים כסף שהיה בכורה של רחל. ויש להקשות שהרי המוכרים של יוסף היו שמעון ולוי וא"כ מדוע כסף הפדיון שהוא כנגד המכירה הגיע לאהרן ובניו שהם משבת לוי והלא הם עצמם צריכים את הכפרה על המכירה כשמעון. אך יש לפרש ע"י מה שאמר חז"ל עה"פ הנה בעל החלומות הלזה וגוי שאמר השבטים עתיד זה להשאינו לבעלים – והיינו שעתידי ירבעם בן נבט לצאת מיוסף ויחטיא הוא את ישראל בע"ז, השיבם יוסף אתם עתידים לעשות אלילים אילמים לפני עגלי ירבעם, ופירש היפה מראה שכן הייתה תשובתו של יוסף לאחים שעוד קודם שיחטיא ירבעם בן נבט את ישראל בעגלים יחטאו הם בעצמם בעגל, וא"כ לשבטים אין תירוץ כי הם עצמם יחטאו בעגל, אך לשבת לוי שלא חטאו בעגל יש תירוץ ולכן קיבל את הכסף. ראיתי.

הלכה בפרשה

בפרשתנו מובא שמונו (ספרו) את בני ישראל. בעניין האיסור לספור אנשים, לצורך מצווה מותר לספור ע"י דבר אחר (כגון שמחה שנמצא על יד כל אחד שאותו הוא סופר), וכמו שמצינו במחצית השקל, אבל שלא לצורך מצווה אסור אפילו ע"י דבר אחר. (והסופר עובר על שני לאווין, ומביא נגף ועין הרע על ישראל. יומא כב. רמב"ם תמידים ומופסים ד. ד. מג"א קנו ב. רש"י שמוט ל' ב.) ובכף החיים נה יא פסק שע"י ראייה ומחשבה בלי להצביע מותר. וע"י כתיבה ולצד השמות לכתוב מספרים אסר השבט הלוי ו' כ. והוא המחתי"ס. ולכן נהגו העולם ככרוצים לברר אם יש י למניין וכדו', לספור האנשים ע"י אמירת והוא הרוח וגוי שזה נקרא ספירה ע"י דבר אחר לצורך מצווה. וכשרוצים לספור אם יש עשרה אנשים שהצטרפו לדבר עבירה נוהגים לספור דם צפרדע וכו'.

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני היום

ללכת בדרך השם וכו', והקדוש ברוך הוא לא מקפח שכן בריה, וזיכני בחיים חיותי לראות זרעי, פרחי כהונה גדולה. **פעם אחת**, בערב יום הכיפורים, נכנס אחד לבעל ערוגת הבושם להתברך מפיו, ומסר לו מעות פדיון נפש. ושאל אותו בעל ערוגת הבושם: במה אברכך? והשיב: בתברכי שיהיו לי בנים טובים. השיב לו הרבי: מה אתה חושב, כי בזה שאהתה נותן לי עשרים קראנען (סכום הלון בימים ההם) ואני אברך אותך, בזה יהיו לך בנים טובים! לזכות לבנים טובים צריכים להתגלגל על האדמה ולכבוש פניו בקרקע ולהוריד כנחל דמעה בתפילה ובתחנונים לפני הקדוש ברוך הוא שיזכרו לה. סיפור דומה התרחש עם רבי צבי הירש מווידיטשוב. **הדברי חיים** מצאנו שיבח פעם את הכתב סופר בפני אביו החתים סופר. הוריד החתים סופר את כובע הרבנות הגדול שחשב מעל ראשו ואמר: אם לא שהייתי ממלא את מקומו הזה הכובע הזה בדמעות, כדי שאצליח בחינוך, איך הייתי זוכה בכל זה.

האחים רבי אלימלך והרבי רבי יושא, בעת שערכו את גלותם הידועה, הגיעו לעיירה אחת בפולין של מעלה, שם מצאו מורה בעל נשמה גבוהה ועלה, והתפלא כיצד זכה לאור מופלא רום מעלה כזה, ושאלו את אמו איך זכתה לכן חשוב כזה, שגם בעלה תלמי חכם או צדיק נסתר וכיוצא. האם סיפרה להם שבעלה הוא איכר פשוט, אבל בכל שבת כשהוא שם בדבקות ובכיסופין את זמירות השבת, כאשר מגיע לפיסקה: "ויוזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות" הוא פורץ בכבי גדול מאין הפגות. זמן רב משתפך הוא בדמעות. אם כן, אמרו האחים, הכל מובן. ואכן בלד הנער, וברבות הימים נעשה לאחד מגדולי צדיקי הדור, הגלה הוא רבי דוד מלעלוב

סיפר רבי אלימלך בידרמן ונעתיק את לשונו: עובדא שמעתי, לפני כמה שנים באה כלה 'בעלת תשובה' בברית האירוסין, בהתקרב מועד הנישואין ביקשו העסקנים מנשים צדקניות שתבואנה להשתתף בשמחת הנישואים לשמח את הכלה. והנה אחת מאלו שכחאה למקום הנישואין ניגשה לאם הכלה לברכה בברכת 'ימול טוב', אלא שזו נעלמה מעין כל, עד שמצאה אותה וישבת 'בימטב' כספניה זעופים, מלאה טענות כרימון. משנשאלה 'מדוע פניך רעות היום' לעת שמחת כלולות בתך הכלה המהוללה בכל השמחות. ענתה אותה 'קשת רוח', כיצד אוכל לשמוח כשבתי הכלה הזו הפנתה על גורף, ועבה את ביתי ואת דרך חיי והנפכה לבעלת תשובה גמורה, ומה גדל צערי כי איננה הראשונה אלא שלישית מבין בנותי שעשו את הדרך הלזו ושוב בתשובה שלימה. כשמוע האשה את דבריה תמהה בפניה כיצד אכן אירע דבר כזה שמשפחה אחת כבר שול שלש בנות בתשובה. לא ידעה אם הכלה מה לענות, אבל סיפרה כי כל ה'קשר' שבינה ובין עולם החרדים לדבר ה' היה שלפני כעשרים שנה השתתפה ביסמיני' לבעלי תשובה, אבל כל הציבורים שנאמרו שם לא נקלטו במוחה ולא השפיעו עליה במאומה. בתוך הדברים סיפרה שבסוף הסמינר נתנו לכל אחת דף כתוב, והובטח להם ש'סגולה' גדולה להצלחה ולברכה כי באמירת הנכתב באותו דף, ומאז היא אומרת אותו בכל יום ואע"פ שאינה מבינה מאומה מהנאמר בו (כי לא הייתה האשה מבני ארה"ק). האשה שאלה אותה שמה נמצא הדף ברשותך, אמרה כן, והוציאתה מחיקה שם נתגלה הסוד כי על הדף הודפס 'תפילת שלי"ה', ואף שאשה זו לא ידעה מה שאמרה (וגם לא רצתה כלל שיקויים בה כל הנאמר שם), מימי זכתה ששלוש מצאצאיה שבו בתשובה שלימה וגמורה, ק"ו לדין שאנו יודעים את הנאמר בה, אם תתפלל בוודאי נפעל דברים נשגבים ורוב נחת דקדושה מכל יו"ח.

רבי מיכל יהודה לקובניץ, שתחת ידיו עברו דורות של תלמידים אב בן וכנד וגם משפחות שלימות של כמה וכמה אחים, וברבות השנים ראה כי פעמים ויש משפחה שלימה של אחים שכולם מוצלחים ביותר זולתי אחד שנראה כ'חלש' יותר מכולם אם בלימודים או בשאר עניינים, וברבות השנים הבחין בדבר פלא שה'חלש' יצא עפ"י רוב מוצלח יותר משאר אחיו המוצלחים והיעיליים' בתורה (אבל כל דבר אחר שפנה לעסוק בו). ובאור הדבר, שזה בזכות האדמו"רות והתפילות ששפך אביו ואמו, כי בדרך כלל על בן 'יוצא דופן' כזה מתפללים ושופכים דמעות יותר מעל שאר הבנים המצליחים. **מעשה בחבור** מבני חו"ל שלמד אצל הפני מנחם והיה ראש הישיבה משתעשע עמו הרבה בדברי תורה. פעם הגיע אבי החבור מחו"ל ובביקורו שישיבה נכנס אל ראש הישיבה לשאלו אודות בנו ומצבו בלימודים, ענה לו הפני מנחם ב"ה הכל בסדר, כדרך שגויים לאב השואל על בנו שהוא מן הבינונים בישיבה. משיצא האב מחדרו של ראש הישיבה שמע מכל רבני ותלמידי הישיבה אה, אתה אביו של פלוני, היה ראש הישיבה אינו פוסק מלהשתעשע עמו בדברי תורה, בעיון ובביקאות וכי וכי... מששמעו האב כך, גברה פליאתו, מדוע ענה לו ראש הישיבה כל כך בקרירות על בנו. שב האב לרה"י ושאלו מדוע הסתיר ממנו מצב בנו ענה לו הפני מנחם בסיפור. לפני מלחמת העולם השנייה ריחפה על בחורי ישראל גזירת גיוס לצבאות פולין, כאשר נקרא אחי (אמאמא) רבי לייבל טיימקן להתייצב לצבא, נכנסה אמי אל אבי האמרי אמת שיברך אותו שיפטר מהצבא, אתה אביו הישיבה בקיצור השי"ת יעזור. שיפטר שכן הייתה אמי יושבת ובוכה על מצבו של אחי מה יעלה בגורלו ומה יאה כסופו הן ברוחניות הן בגשמיות, כי היה נראה שיהא עליו להגניס ולשרת בצבא, ובפרט אחר שהרבי לא הבטיח לה יושעה. משראתה אמא

התפילה על הבנים להצלחה בתורה ער"ח סיון ושאר ימות השנה: השל"ה הקדוש הביא, (וכן הוא בפלא יועץ) היות וחודש זה הוא חודש של קבלת התורה ואז נקראים בנים אתם לה', ולכן ראוי למי שיכול ליישב בתענית באותו היום (והרחיבו בזה הרבה גדו"י שמי שעניין התענית מפריע לו בלימוד, יצא שכרו בהפסדו והגר"א כתב שיותר טוב תענית דיבור מוענית אוכל) הליטן צדקה ולתקן כל ענייני הבית, **ולבקש רות על הינון היתורה ויר"ש** ולבקש כל צרכיהם ויוזוגם ושניהו עמלי תורה בטהרתה. ואף תיקן תפילה מיוחדת לאומרה בפרט בעת הזאת, וזוהי ההשתדלות המינימלית שלנו להצלחת צאצאיינו בתורה. והחזו"א כתב נוסח תפילה לאם למען בנה כלל ימות השנה. וז"ל: 'הי רצון מלפניך ה' א"י שתרם על בני... ותהנה את לבבו לאהבה וליראה שמך ולשקוד בתורתך הקדושה, ותסיר מלבו כל הסיבות המונעות אותו ששקידת תורתך הקדושה, ותכין את כל הסיבות המגניבות לתורתך הקדושה. ובפלא יועץ ג"כ כתב להתפלל הרבה בימים אלו שיזכה הוא ובניו ואלו למלמד לשמור ולעשות ולקיים. (והשל"ה כותב שאם אומר קודם התפילה חטאית שזה נחשב לרודף, תפילתו יותר מתקבלת לרצון).

ובתנא דבי אליהו פרק יח. מעשה בכהן אחד שהיה ירא שמים בסתר, והיו לו עשרה בנים מאשה אחת, מה היה עושה, בכל יום ויום היה מוכניס לבית פנימין, ומתפלל ומשתטח ומבקש רחמים ומלחך בלשונך עפר כדי שלא יאה אחד מן האב לילדי עבירה ולידי דבר מכוזר, אמרו, לא נכנס אותו כהן לבית עולמו, עד שראה כהנים גדולים ופירחי כהונה מבניו ומבני בניו עד חמשים שנה. בהפסד חסידים מובא מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל כל היום שיהיו בניו טובים וצדיקים, ונולדו לו בנים שנהיו גדולי הדור. **אמר רבי אהרן** במעלוא: כי אפילו אדם שהשיא כבר את בנו, לא יחסיר תפילה אחת עם דמעות להצלחת הבנים. ומי שאינו מרטיב עיניו בדמעות חמות ג' פעמים ביום, אינו מבין אינו יכול לראות נחת והצלחה מבניו. **מסופר** על החזון איש כשהיה מדבר בלימוד עם בחור והיה רואה שהוא יודע ללמוד, היה מתבטא שרואים שהיתה לו אמא שידעה להתפלל בהדלקת נרות שבת כי אין כמו תפילה של אבא ודמעה של אמא לקידום ולהצלחה של ילד. כתב הפלא יועץ: וישפוך נפשו לפני השם שיהיו בניו בעלי תורה, שלמים במידות ויבדות, והוסיף: האיש אשר ישקוד לשפוך שמיים ותחנונים ידבר מדי יום יום, שהשתלחו עושה פירות, ובפרט אם מתפלל על חפצי שמים או לשם שמים. **כתב החיי אדם** (מובא במשנה ברורה סימן קכ"ב ס"ק ח): נכון וראוי לכל אדם להתפלל בכל יום שלא ימות התורה מבין וזרעו וזרע זרעו, וכו' ואם אינו יודע לדבר צחות בלשון הקודש, יאמרנה אף בלשון שיודע, רק שהיה מקירות לבו.

רבי חיים קניבסקי היה רגיל לומר למבוקשי ברכה או עצות לחינוך הילדים ליראת שמים: אין כל עצה המועילה ליה, פרט לתפילות רבות. צריכים להקדיש זמן ולהתפלל להצלחתם, וזה הסגולה הכי גדולה שיש ורק ע"י כך הם יצליחו. סיפר הרב סימן טוב, רבה של יהדות אפניסטן, שהיה אצל הסטייפלר כמה שנים לפני שנפטר ושאל אותו מה צריך לעשות כדי שהילדים יהיו צדיקים וילכו בדרך התורה? ענה לו הסטייפלר, שהוא עד עכשיו מתפלל ומוריד דמעות שחיימקיה שלו (רבי חיים קניבסקי) יצא בן תורה. וזה היה כמה חודשים לפני שפטר הסטייפלר, שאז כבר היה רבי חיים קניבסקי אדם גדול, ומפורסם בגאונותו ושקידתו העצומה, ובכל זאת לא הפסיק אביו הצדיק להתפלל עליו!

רבי שלמה וולבה כותב: בראש ובראשונה, מהיום הראשון ועוד קודם לכן, היי חובה של ההורים להתפלל עבור ילדיהם. ראייה לדבר מענינו של כהן גדול. כידוע מי שהרג נפש בשוגג, דינו שיגלה לעיר מקלט, וישאר שם עד מות הכהן הגדול. כלאורה, מה הקשר בין חיינו של הכהן הגדול לבין דינו של הרוצח בשוגג: אלא למדנו חז"ל בגמרא שיש כאן בחינה של עונש לכהן הגדול, כיון שהיה עליו להתפלל על בני דורו (שלא יירצחו ולא ירצחו). אם נרצח מישהו, הגם שבשוגג, סימן הוא שהכהן הגדול לא התפלל מספיק, ובהו הוא קשור לענייניו של הרצח, וישב עד מות הכהן הגדול. מוצאים לא מוצאים דין שהכהן הגדול צריך להתפלל, ולא בתורה תפילה כזו בסדר התפילות של הכהן הגדול ביום הכיפורים בקודש קדיש או בצאתו משם. אבל הענין הזה ברור ומוכן מאליו, זו הנחת יסוד פשוטה, שהאחריות על הכהן הגדול הוא להתפלל על בני דורו. מדוע? כי הוא הכהן הגדול, מופקד על בני הדור. ומזה נובל ללמוד בבני-אב, שכל מי שמופקד על אחריים חייב להתפלל בעבורם. בן-צריך להתפלל על בני קהילתו, כך זה גם לגבי ר"מ על בני ישיבתו, וכן מנהל ת"ת על התלמידים, וכיו"ב, ובודאי יש חובה כזו על הורים, לגבי ילדיהם. מוסף וכותב הרב וולבה: ברור לי באופן ברור, שאם הגעית למשנה בתורה, זה בזכות תפילותיה של אימי. שמת לב שהיתה מתפללת על אפילו עשר פעמים ביום. **שאלו את רבי רפאל ברוך טולידנו**, באיזה זכות זכה שצאצאיו כולם גדולי תורה, או בזמן שרבים מיהודי מרוקו שכבאו לארץ ישראל לבו קום המדינה, ירדו מדרך התורה והמצוות. והשיב, שילכו לארון הנביאים ויראו בתוכו את התשובה. ולהפתעתם ראו בתוכו דלי מלא מים, וכששאלוהו לפשר הדבר, אמר להם שכאשר היה קם לומר תיקון חצות בכל לילה על גלות השכינה, היה מוריד דמעות על גלות החינוך של עם ישראל שירד פלאים, והיה מוריד דמעות שליש על זרעו, שימשו

שלה (הסבתא) את צערה של אמי מיהרה וכנסה אל חתנה האמרי אמת והזכירה את צער אמי בתה הרבנית החוששת מה יעלה בגורל בנה, נענה הרבי ואמר לה בניחוחא והבטחה, אין כלל מקום לדאגה כי בוודאי לא יקחוהו לצבא. אחר זמן שנודע לאמי שאבי הבטיח לאמא שלה מפורשות שלא ילקח הבן לצבא, שאלה את אבי מדוע לא הודיע לה כן מתחילה והיה חוסך ממנה הרבה צער ונגמת נפש, השיב לה האמרי אמת אמא צריכה לשפוך דמעות על נפש, אמר הפני מנחם לאבי החבור, לשלך לא רצה לשבח את החבור באזני האב, כדי שימשיך לבכות ולהתפלל שיזכה בנו לחשך ואהבת התורה, ויתעלה מעלה מעלה בדרך התורה והיראה.

סיפר רבי ברוך גריינמן מעשה באברך שצורך פרנסתו יצא לעבוד מחוץ למחננו ורק אחת לכמה שבועות היה חוזר לביתו ולשם שבת אחת וחוזר חלילה... במקום עבודתו מצא בחור 'איש הארץ' מהודר בתכלית ההידור, בחיותו בן 'קניבוץ' של אותם הימים לא ידע מימינו ומשמאלו 'עם הנבחר' מהו, תורה ומצוות מה הם... בהגיע 'שבת חופשה' הזמין האברך את החבור שיביאו לשבות שבתו עמו בביתו שבבני ברק, החבור חשש ופחד כיצד יתקבל בבני ברק במראהו החילוני, אבל האברך דיבר על לבו והרגיע אותו שבוודאי יקבלוהו בסבר פנים יפות, וכך היה. למותר לומר, האברך ניצל את ההזדמנות, ובמשך השבת הראוהו את היופי של החרדים ומעל הכל הוא לקח אותו לביתו של החזון איש שקרבו מאוד, שם הוא התלחב מאוד עד שמהא הוא החל לאט לאט לחזור בתשובה עד שחזר למרמי. ויום אחד הוא הגיע לביתו עם כיפה גדולה לראשו, כראות האב את בנו חבשו בלפיתו זעק 'זעקה גדולה ומרה' כי ירע ומר' חלקו בראותו את בנו טיפוחו חבשו כיפה לראשו. בחמת זעם שאל את הבן כיצד אירע דבר, כיצד נשתבשה דעתו, וסיפר לו הבן שכל זה בזכות החזו"א. הוא שהכיר מעיירת מולדתו את החזו"א, זעם והכריז, אני אראה לו מי חזק ממי. נכנס לרכבו ונסע במהירות לבני ברק, הוא הגיע לבית החזו"א ושם הוא זעק אתה החזו"א! כן! ענה החזו"א, האיש החל לצעוק צעקות נוראיות והוסיף שהוא יאסור את החזו"א בבית סוהר על פעילות המיסיון שלו, ואז אמר משפט מעניין: לא יועילו תפילותיהם ובכיותיהם של הורי אשר בכו נוראות כשאני ברחתי מביתם. החזו"א לא נכנס לדבריו רק נתן לו לפרוק כל אשר על לבו, ומשנרגע מעט נענה ואמר לו, עד לך, אין תפילה אחת חוזרת ריקס, אף דמעה אחת חוזרת ריקס, תפילותיהם, בכיותיהם ודמעותיהם של הוריה בודאי יפעלו פעולתם לטובה, ואם אתה היית 'בעל בחירה' ומן השמים לא יעכבו בעדך מלבחור בצד הירע, אבל בך כבר נחשב 'תינוק שנשבה', עליו ועל נשמתו פעלו התפילות להשיבו אל כור מחצבתו... סוף דבר היה שכעבור ימים ושנים גם האב שב בתשובה שלימה ונתקרב כראוי לתורה ועבודה, ונמצא שגם עליו ועל נפשו פעלו והועילו התפילות והבכיות.

החזו"א היה רגיל לומר שלפעמים נראה בחור שאין לו טעם בלימוד, ולפתע ביום מן הימים נפתחים מבניו מעיינות החכמה, והוא מתחיל לעלות ולהתעלה בתורה ועבודה, והגורם לזה, כי היתה לו סבתא שהיתה בוכה בתפילות בעת הדלקת נרות שבת י'זכני לגדל בנים ובני בנים חכמים ובנונים אוהבי ה'...'. ודמעות אלה נחשמו בשעתו על ידי כסטרונים ל"ע, והנה לאחר שנים כופר העוון ובטל הכסרוג, מיד עלו אותה דמעות ופעלו כפי שמים שאכן יגדלו צאצאיה לתלמידי חכמים וכל מידה טובה המוזכרת בתפילה הנ"ל.

מעשה שהיה, והקשה רבי שבער שרנבון בשיערו של גאב"ד טשעביה, והקשה רשעינבער טר כושיא עצומה על הסוגיא ההלמדת, והגר"מ ענה מיד תשובה חלכה ברוב חריפות ופלאות ויישב דבר דבור על אופניו. אמר לו ה'סעבינע'ר' חידוש זה איננו שלך... ולפליאת שומעי לקחו הסבר, כי תשובה זו איננה שלו אלא של אמו שבכתה בדמעות שליש להצלחת צאצאיה בתורה.

עוד סיפר רבי אלימלך בידרמן מה שסיפר לו מנהל ת"ת גדול שבעיניו ראה כוחה הגדול של תפילת אבות על בנים, וכך היה המעשה, בת"ת לומדים באותה כיתה שני אחים תאומים, לא נשתנו זה מזה, כי אחד מהם היה בעל כשרון נפלא, מלא בשמחת חיים, שוקד על תלמודו בשקידה עצומה מתוך הבנה בהירה, ואף מוסיף לימודים, ובכולם הוא מצליח ב"סיד המעלה מעלה מעלה. לעומתו, אחיו תאומה היה ליל חלש מאד, חסר כשרונות וחשקות התורה, ואף דברים פשוטים לא נקלטו במוחו. והיה ממש צער גדול לראותו יושב ונחשל בלימודיו, ובפרט שבאותה שעה יושב בסמוך לו אחיו העולה ומתעלה דבר ביום בינום בליעה"ח. כך היה במשך זמן רב, עד שלפתע ביום הביר אחד, החל האב הנחשל לפרוח ולהתעלות, להבין ולהשכיל מתוך השקות נפלאה בתורה ולומד ומבין כאילו נולד בכישרונות מזהירים ונפלאים. והיה לפלא ויחידה סתומה! בעיני כל מלמדי וחבריו, עד שפגש המנהל את אבי הילד שסיפר שליבו נשבר בקרבו על הבן החלש ולכן הוא קיבל על עצמו שמאכן להבא יאמרו ברבת התורה דבר רבי בינום בכוננה מתוך הסיפור ובמתנות כמנה מעות, ויבקש מעומק הלב ונהיה אנחנו וצאצאיו כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה (כי עד אז הייתה ברבת התורה משמשתו כתפילת הדרך מביתו לביהמ"ד להתפלל), וכך עשה, ומני אותו היום נפתחו עיניו ולבו של הבן' החלש להבין את הנלמד והחל החל לשקוד על תלמודו יומם ולילה וכל זה בזכות י'ברכת התורה' של האב... באר הפרשה.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שאלה ותשובה

שאלה: מה אפשר ללמוד מהפרשה בעניין סדר? **תשובה:** בהפרכתנו אנו יודעים כמה החשיבה התורה עניין הסדר והארגון וגם ידוע כמה חזיל החשיבו את זה. רואים זאת בסדר החניה והנסיעה של שבטי ישראל במדבר. ולא מבינים מדוע התורה האריכה בפרוט מדויק של סדר המחנות, ומדוע כה הזירה התורה שלא לשנות את הסדר והמשמרת? וכן מצינו זה שאם בן לוי השיך למשפחת המשוררים, נעל את שערי בית המקדש, וזהו תפקיד ששייך לשוערים, חייב מיתה. ושואלים רז"ל מדוע התורה כ"כ החמירה בשינוי כלשהו? אלא שמכאן אנו לומדים את מעלת הסדר והארגון הדברים, וכמה שלילית היא ההתנהגות בחוסר סדר ובלבול דעת. **יודע** מה שאמר הבעל של טוב כי גם הוצאת כף ומחתה ביום הכפורים מקדש הקדשים, שנעזרו רק לסדר את קודש הקדשים, היתה גם חלק מסדר העבודה ביום הקדוש ובכלל מצות היום. ור"ל ירוחם ליבוביץ היה מרחיב הרבה על מעלת הסדר שנלמד מחניית בני ישראל במדבר, וכך כתב: ומכאן נראה שסדר אינו רק קושר בשבולת מרגליות אלא סדר הוא מן המעלות היותר גבוהות וכמעט שהוא עטרת כל המעלות. אמר הרש"ר הירש שסדר ונקיון בגיל צעיר, הם הערובה למידות טובות בגיל מבוגר. אמא שלי תמיד מספרת שבבית הוריה (רבי חיים קניבסקי) מאוד מאוד התקפידו על הזוגנים ועל הסדר והנקיון, ורבי חיים היה מתקן רבות את הילדים לשמירה על הסדר במראה, בלבוש ובחפצים. רבי חיים היה רוצה לבחון את הסדר אצל הילדים שלו, ואצלם בבית היתה לכל ילד מלגה פרטית (שאגב זה דבר מאוד בריא לילדים) ומפעם לפעם רבי חיים היה פותח את המגירה בורחן ובודק האם המגירות של כ"א מסודרות, ומי שהמגירה שלו היתה מסודרת הוא היה מחמיא ע"כ בהתפעלות כדי לעודד את שאר הילדים ע"כ, וכולם יודעים איך הספרים שלו בבית היו מסודרים היטב לפי כל סוגי הספרים, ואם משהו נקרע היה טורח לשפץ אותו היטב.

שאלה: מה העניין בסעודת מלווה מלכה? **תשובה:** הנה בפרשתנו מובא: למשפחות לבית אבות. יהודי מיוחס לאבא בכל העניינים. וכידוע, שלשה שותפים יש באדם, ואביו מביא את העצמות. יש עצם שניזונת רק מסעודת מלווה מלכה. וידוע שהגאון כשהיה חולה מאד ביקש שאיכילו אותו כזית לסעודת מלווה מלכה. וכן אשתו שרצתה פעם לצום ג' ימים רצופים ממוצ"ש, אמר לה שהתיקון שיש מסעודת מלווה מלכה הוא יותר גדול מכל הצומות שתעשה. רבי חיים קניבסקי מעורר הרבה על סעודת מלווה מלכה והוא מביא שמה סגולה להרבה דברים כמו לילדה תקינה וקלה וכו'. היה פעם שבחבתי לפני בחור שהיתה לו ירידה חזקה ביראת שמים, בלשון עדינה, והר"ח אמר שיקפיד על אכילת מלווה מלכה. ההוא הקפיד ע"כ והיום הוא ירא שמים אמת.

שאלה: האם אפשר לראות על פניו של אדם האם הוא מהול או לא? **תשובה:** מי שלומד תורה לשמה יכול לראות: היה פעם איזה יהודי שהיה ספק אם הוא נימול הלכה או לא. האיש הגיע לרבי חיים שהסתכל בפניו של האיש, לאחר עיון בפניו של האיש השיט לו רבי חיים את ידו לברכה ופסק כשר וישר. ומסופר שפעם בא ראש ישיבה מאחת ממדינות דרום אמריקה אל הרב שטינמן ועמו כמה מבכירי תלמידיו. לאחר הביקור, אמר הרב שטינמן לאותו ראש ישיבה, שבידוק מה לבני הבית של שניים מבין התלמידים, האם הם נימולו כדת וכדין. התחילו לברר ושניהם אמרו שהם כמובן נימולים, אבל בירור נוסף העלה שהם נימולו על ידי רופא גוי רח"ל, הוריהם לא חשבו שצריך דיוקא מוחל יהודי, כמובן שעשו להם הטפת דם ברית. כשסיפר את הסיפור הזה לרבי חיים קניבסקי אמרו שאכן ראה מכאן שרוב שטינמן יש רוח הקודש. נעה רבי חיים ואמר להם, מכאן אין ראה, כי מי שאינו נימול כהלכה, רואים את זה על הפנים שלו, ואז צריכים להגיע לרוח הקודש בשביל זה.

שאלה: בשבוע הקרוב יום שני ער"ח סיון, מה לצל באותו היום? **תשובה:** כתב השל"ה באותו היום רואי ליישב תעניתו הוא ואשתו (ולכל הפחות ישמרו על הפה ויבדור רק מה שצריך ורק דברים המתירים) ויתעוררו בתשובה ויתקנו ענייני הבית ויאמרו באותו היום תפילת השל"ה להצלחת הילדים ויזכו לראות ישועות. וכבר הארכנו בזה רבות במדור המאמרים עיי"ש.

שאלה: איך אפשר לשאוף להיות כמו גדולי הדור בלי להישר שאנחנו בכלל לא בכיוון להיות כמוהם? **תשובה:** הנה חז"ל אמרו מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי אברהם יצחק ויעקב ויש להקשות האם בוודאי לא גיעה לדרגת האבות וזה לא יתכן כלל, אלא הכוונה היא שיהיה לנו שייכות למעשה אבות, והכוונה היא שאם הם התנורו ומאכלים כולל או לפחות נתגבר פעם ביום על התאוה, ואם הם שמרו על הפה מכל משמר אנו לכה"פ פעם אחת ביום נתגבר ולא נדבר להש"ר, ואם הם גמלו בתורה עד כלות הכוחות אנו לכה"פ בזמן שאנו לומדים נשתדל ללמוד בהתמדה ובלי סלפונים והפרעות באמצע, וכן ע"ז הדרך, וכך נזכה להיות שייכים לדרגות שלהם. בעיקר צריך להיזהר לא לקפוץ גבוה מידי דבר שלא יכול לעמוד בזה כי אז יכול להישר רח"ל.

שאלה: מתי אומרים לחיים כששתיים יין? **תשובה:** הכף החיים כותב יש לברך ולחיים ורק אח"כ לומר לחיים ואחד העטמים הוא משהו שהיין גרם קללה לעולם בימי נח וע"כ מאחלים שיהיה היין כעת לחיים. וכתב החת"ס שיש לענות לחיים טובים ולשלום ולא רק לחיים טובים כי זה בגמטריה

קללה. ומנהג השקת הכוסות אחד עם חבירו הוא מנהג שמובא בנן איש חי והוא משהו שהיין הוא משהו חשוב יש לנו היתנות ממנו בכל החושים וע"י הקשת הכוסות יש גם חוש השמיעה עם שאר החושים: ראה - בראיית הצבע האדום והמושך של היין, טעם הוא טעם היין, ריח הוא ריח היין, מישוש הוא בשתיית היין.

שאלה: במה באה לידי ביטוי עובדת היותנו בגלות כשאנו חיים במדינת ישראל באדמת ארץ ישראל? **תשובה:** כאן בארץ ישראל תחת המדינה רואים בחוש יום יום כמה אנו בגלות, ולא רק בשל העובדה שאנו מוקפים מבית ומחוץ בערבים הזוממים כלותינו, אלא בשל חוקי הרשע הנוהגים במדינה שניכר בהם כי כל ייעודם הוא לעקור את התורה ואת יבולתם של היהודים לשמור תורה ומצוות כראוי, וכל הרדיפה והשעבוד נגד שומרי התורה נעשים בחסות ובעליון מערכת המשפט השולטת בפועל על יבולתנו. נהנה לארה חיים יהודי ושמרת התורה בטרהטון. ונביא כמה דוגמאות: כשהחרדים היו שותפים לממשלה כל יום וכל שקל היה נעצר ע"י יועצים משפטים למיניהם, כל שקל היה נחשב לשוחד, וכן כל אירוע בהפרדה דברים הכי בסיסים ופשוטים שומדים לנו מהמפגשים שאנו משלמים היו מתבטלים בגלל היותנו שומרי תורה ומצוות, ומנגד, לציבור הערבי מותר וחיבים לדאוג לו, וכל הזמן זעקות חסות וכוונות בכל העיתונים והתקשורת על הזכויות המגיעות לערבים ולחידושים שבחרו את חוקי התורה בחוקים אנטי מוסריים. כמה דברים שעד תמול-שלוש נחשבו כפגע ושחיתות וכל התנועות לאיכות השלטון זעקו חסות כנגדו, והנה היום הכל מותר ואפילו נחשב כנוהג תקין והישג פוליטי גיטיטי. וכן מה שקרה בלג בעומר במירוץ הלא זה לא ניתן לתאר אילו היה זה אירוע חילוני או ערבי היו משקיעים מיליארדים בשביל שכולם יכנסו כראוי, אבל כאן זולו, ואפ"י שהציבור שיתף פעולה בכ"א הם לא נתנו כלום והתייחסו לעולמי כבהמות. ומה שדעת גדו"י שאמרו בעבר להיכנס לממשלה הוא בשביל להציל כמה שיותר אבל פשוט וברור שלא בגלות אדירה שא"א לתארה.

שאלה: למה בשלטים יש "כאן שומרים שמיה" [בשדות המקדשים עם שמים ושומרים שמיה] בשדות המפוזרים ברחבי הארץ יש חורים משולשים המפוזרים על פני השלט? **תשובה:** כדי שהרוח לא תפיל את השלט אלא יהיה לה פתח מילוט.

שאלה: בית שנמצא בו עכבר, מה זה מלמד על מצב הבית (וכיצד העכבר נכנס)? **תשובה:** אם יש לכם עכבר בתוך הבית זה לא דווקא מעיד על כך שהבית שלכם מלוכלך או מטונף. העכבר ככל הנראה נמשך למקום שאילו אתם ממעטים להגיע, כמו למשל המתרחק על ליעית הגג, אף על שלעיתים ניתן לראות עכברים גם במטבח. אז למה יש עכברים בבית שלכם? ככל הנראה פשוט מכיוון שהם מצאו שם מים, מסתור ומזון, שלושה דברים שדורשים להם כדי לשרוד. אתם נתפסו לגלות שעכברים מסוגלים לקפוץ על קירות גבוהים, להיחחק לחורים בעובי של עיפרון, לשחות בביוב, להתחלק על כבליים דקים ואפילו לטפס על סולמות. לכן לא מפתיע שהם מצליחים להגיע לכל פינה בבית, אבל העניין הוא להבין למה דווקא לאותה פינה. אז אם מצאתם עכבר בבית מה זה אומר? זה בעיקר מסמל על כך שיש כשל מסוים בבית שמגיע לו לחזור אליו במרתף, בצנרת, ברצפה, בגג או בפתחי האוויר. הסימנים שיש עכבר בבית הם כדלהלן: גללים של עכברים. הם ערך בגודל של גרגר אורז, ככל שעובר הזמן הם הופכים לאפורים ומתפוררים במגע. סביר להניח שתמצאו להם הגללים לצד אריזות מזון, מגירות או באריזות המטבח, מתחת לכיור, במקומות המסתור של העכברים ולאורך שבילי ההליכה שלהם. אם אלו הם גללים שגדולים מגודל של גרגר אורז, לא מדובר בעכבר, אלא בחולדה. סימני כרסום: אם אתם מזהים כרסום אתם תראו על אריזות מזון, אך לא רק, שכן העכברים נוטים לכרסם גם קרטון, כבלים חשמליים ולמעשה כל דבר שהם יכולים לנעוץ בו את שיניהם. בדרך כלל תראו בצבע על סימני הכרסום, כשהסימנים הבהירים הם טריים ואילו הסימנים הכהים הם ישנים. כמו גללים, גם הסימנים האלה יכולים להראות לכם האם יש אצלכם עכבר או חולדה, כשסימנים גדולים יעידו על חולדה, ואילו קטנים יעידו על כך שצריך להדביר עכבר.

שאלה: מה היה בכד איירי תשל"ב: **תשובה:** אירוע חסיפת מטוס סבנה, מטוס של מאה נוסעים ישראליים של חברת התעופה הבלגית סבנה שיצא בטיסה מבריסל לנמל התעופה לוד, עם נחיתת ביניים בווינה, נתפס על ידי מחבלים מארגון ספטמבר השחור והוחתך בנמל התעופה לוד. המטוס שוחרר בחסדי הרבים לאחר יממה בפעולה של סירת מטכ"ל. כיצד ארעה החטיפה: זמן קצר לאחר ההמראה מווינה נכנסו המחבלים בזה אחר זה לשירותים של המטוס והוציאו את השק והפצצות. אקדח אחד היה בידו של עלי, מפקד חוליית המחבלים, ואקדח נוסף בידיה של המחבלת בשם תרז. הרומנים היו בידיהם של המחבלים עבד רוימה, וחגורות הנפץ על גופן של נשים מחבלות, כשהנפצים החשמליים להפעלת מוסתרים מתחת בגדיה של תרז. ברגע שסיימו להתחמש פרץ עלי לתא הטייס כשהוא חמוש באקדח והודיע לקברניט לוי, חטיפת המטוס. המטוס נחת בנמל התעופה לוד ושם החל מו"מ לשחרור מחבלים מהכלא הישראלי ובמקביל תוכנן מבצע הצלה שבחשדי שמים הצלח, אמנם היו מעט פצועים ואחת אף נהרגה מפצעיה אבל כולם חולצו בשלום.

שאלה: על מה כותב הרמב"ם שאם אדם נמנע מכך אפי' אכל מאכלים טובים ושמר עצמו ע"פ רפואה כל ימיו יהיו מכאובים וכוחו תשוי? **תשובה:** כותב הרמב"ם הלהכות דעות שמי שאינו מתעמל אפי' אכל רק דברים בריאים ושמר על עצמו על פי הרפואה כל ימיו מכאובים וכוחו תשוי. וזה כולל כאבי גב, חוסר כח ותפקוד, כל הזמן הוא רעב, אין לו כח לקום בבוקר להתבשר לעלות מדרגות ולסחוב דברים, ואילו המתעמל יש תמיד הרגשה של שפיק ושובע ופחות דחף לאכול. בקיצור בשביל לא להזדקן בגיל צעיר יש להפעיל את הגוף ע"י הליכות, התעמלות ופעילות גופנית.

שאלה: אדם שרוצה שכן הזוג שלו יעשה בשבילו או יסכים בשבילו לדברים שהבן זוג לא ממש מתחב לעשות והוא רוצה שהבן זוג שלו יעשה את זה בשמחה בלי לחץ כיצד יעשה זאת? **תשובה:** שלח לחמך ע"פ המים. והיינו כשקורה כזה דבר אצל בן הזוג ואני לא מעוניינת לשלף פעולה אלא אשתף פעולה בכל הכוח והמרץ כי לנגד עיני צריך לעמוד שאני ג"כ אצטרך מחר את הסיוע לדברים שאני צריך, וכשאדם נותן משלו לדברים שהוא לא צריך אז הבן זוג למחרת יתן לו ג"כ בהמון חשק ומרץ כי כשחשוב לו לדאוג לרגשות של השני אז לשני חשוב לדאוג לרגשות שלך כשהיו לך.

שאלה: מה חייב האבא לעשות בשביל שהילד שלו יהיה מסופק רגשית ולפתור לו המון המון בעיות רגשיות של קנאה שנאה ושאב בעיות שיש בחברת? **תשובה:** לתת ביטוי לאהבה של האבא לילד אם פעם פעמים בשבוע הוא יגש לילד ויקדיש לו רק 5 דקות רק בשבילו בלי שום סלפונים באמצע, ויתעניין בשלומו, מה לומד, מי החברים שלו, ויוסיף לו מילים חמות כמו, אני אוהב אותך, נהנה ללמוד ולדבר אתך, אמנם בתחילה לא שמים לב כמה זה נותן אבל המהפכה אצל הילד נוצרת ונחרטת בליבו לעד. רבי שלמה הופמן.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: הרעיונות של השבוע: א. כשכנס למישהו קוץ באצבע יש להכניס את האצבע למים חמים מאוד, (כמובן שלא נכוה מזה) ואח"כ במים קרים ושוב חמים ושוב בקרים כמה פעמים ואז הקוץ נשלף מעצמו. **ב.** פטנט להרחקת נמלים: לפזר אבקת טאלק בפתחי הגישה של הנמלים והנמלים יעלמו! פשוט, זול וקל. **ג.** פתרון לקשקוש לורד על פורמייקה: יש לנקות עם טינר. או באצטון (מסיר לק). גם לורד מחיק לפעמים עוזר לזה. **ד.** פתרון לדבק שנשפך על החצאית גם כן שלחו שיש להוריד עם טינר. **ה.** שיטה טבעית להלבנת שיניים ופעולות ניקוי היטב של חלל הפה הוא ע"י צחצוח שיניים עם סודה לשתייה מים. **ו.** אים מכינים את זה: פשוט מאוד. מערבבים היטב בכלי קטן מזכוכית, כפית שטוחה של אבקת סודה לשתייה יחד עם 2 כפיות של מים.

התורה חסה על ממונם של ישראל: למי שיש פתרונות לבעיות דלהלן הרוצה לזכות את הציבור יש לשלוח למייל שבסוף העלון ובלי"נ נפרסים בשבוע הבא: **א.** אם יש למעיין מקדש אודות צווארון של חולצה שנוצרו בה קמטים שיחיים שלא מסתדרים בגיהוץ. **ב.** אנו צריכים עצה להורדת כמות חלודה מחולצות גבריות לבנות. ניסיתי אקנומיקה, קולה ולא עזר.

שאלה בחושן משפט: אדם שהחזיק לעשות סוכה בחצר המשותפת וכעת השכן רוצה לבנות מעליו האם יכול? **תשובה:** השתמשות זמנית (שבוע בשנה) לא נחשבת חזקה בחצר משותפת. ורק אם אין מקום אחר לכאורה בעל הסוכה יכול לעכב עליו, וכ"ז בסוכת דיקטים, אבל בסוכה כדבר קבוע ויש לזה חזקה גמורה, או שהחזקה רק על העמודים משפטי אהרן.

פינת ברית מילה: דלקת עיניים בילוד מהווה גורם שכיח לדחית הברית. פסק השו"ע: "אבא לו עיניו כאב מועט, ממתנינים לו עד שיבריא, ולאחר שיבריא מלין אותו מיד." וכתב הב"י: "אם יש לו כאב גדול בעיניים ממתין לו לאחר שיתרפא ז' שלמין." בכל מקרה של הפרשות מהעין, אדמומיות, נפיחות, יש לייצע את המוחל. יש דעות שונות בהלכה מהו מצב שא"א למול, ומהו מצב שבו יש להמתין 7 ימים מעל"ע. כשוי הפרשות מרובות אין מלין כמעט לכו"ע. (ישנו מנהג נפוץ להמתין ז' מעל"ע, במקרה שבו דלקת עיניים נמשכת יותר מ-24 שעות למרות טיפול). עם הופעת הפרשות ואפילו בכמות מועטת מומלץ להתחיל בטיפול, מכיוון שפעמים רבות התופעה מחמירה. מומלץ לנקות את העין בכל שעתיים, בעזרת גוה ספוגה במים חמים. יש להשתמש בגוה נפרדת לכל עין. הצטברות הפרשות עלולה לגרום לזיהום לכל חשבו לקחת. כמו"כ מומלץ להתחיל בהזלפת טיפות לעין, ניתן להיעזר בגמ"ח יעודיים לטיפות עיניים לתינוקות לפני ברית. (מוהלים רבים ממליצים על טיפות מסוג לקרומיץן שיעילותן גבוהה). גם במקרה של שיפור אין להפסיק את הטיפול עד לאחר הברית. כמו"כ במקרה של המלצה בשחרור למתן טיפות או משחת עיניים אין להפסיק הטיפול עד לאחר הברית. כתם אדום בוהק במראה של דם בעין, (בשונה מאדמומיות ממושט), לרוב נוצר בלידה, ובסגף מעצמו ואינו מעיד על דלקת. אין טעם לשאול רופא האם ניתן למול. ניתן לברר באמצעותו האם ישנה דלקת. גם הפרשות מחמת סתימה בכיס הדמעות מעכבת ברית לחלק מהדעות. מהמוחל רבי ידידיה קרבץ שליט"א

חידות

השישית. (הכוונה לשמיטת כספים) ג. סנהדרין ציו: "בלאדן" מלך בבל נענש ונהפכו פניו לכלב. ד. נבוכדנאצר, נענש והיה 7 שנים שהנף לאריה בעיר. ה. אשרי [הפרק מתחיל בתהלה לדוד], מזמור שיר תוכחת בנית [בתנוכה], לדוד מזמור - תבנית ציבורי שחל ביום ראשון [הנחמה] ושביר של יום, וכן בשאר מועדים שקוראים בתורה שחלים ביום ראשון - לאלו שנוהגים לומר אז שיר ליום ראשון, בשבת - מזמור שיר ליום השבת [בפסדיו, ובשיר של יום], ולמנצח שלפני תקיעת שופר [7 פעמים], כצאת ישראל [ב"י"ט א' של פסח], הלוקה הללו קל-כדשו [ר"ה בפסדיו ובמושב], למנצח כל השמים מספרים כו' [שבועות, מזמור קל"ו - הלל הגדול [ב"י"ט שני של שבוע] של פסח בחול" - פסדיו ושיר של יום]. ו. היה לא פסוק א' שלם אלא הרכבה של ב' חלקי פסוקים ופסוק א' שלם. ז. רימה מן המת [יעוני' אהלות]. ח. נבלת עוף טהור המטמאה בבית הבלעה, ובעל נדה שיטמן שבעה ימים כמותה. ט. ד' הושיעה המלך יעננו וכו' [הודו, כי כבוד, למנצח, ובא לציון ג. י. תהלים מזמור ק"ג הללו קל קדשו - במוסף של ר"ה]. יא. שומר ישראל כו' האומרים שמע ישראל, שומר גוי אחד כו' האומרים ד' א' ד' אחד.

חידות על כלי כתיבה: א. איזה כלי כתיבה עשוי משני חלקים שאינם מחוברים וצריך לחבר אותם בשביל לכתוב: **ב.** איזה כלי כתיבה מפעם לפעם צריך כלי נוסף בשביל שיוכל להשתמש בכלי הכתיבה: **ג.** איזה כלי עשוי מבעל חי: **ד.** כלי כתיבה עם דיו שחור הוא כותב כחול: **ה.** איזה סוגי לורדים יש: **חידות נוספות לילדים: ו.** איזה סוגי שקיות יש: **ז.** איזה חפץ השם שלו הוא שם של חיה והוא לא חיה: **תשובות חידות לילדים: א.** עפרון שפיצים. **ב.** עפרון צריך מפעם לפעם לחדד אותו. **ג.** נוצה. **ד.** כותב את המילה כחול. **ה.** ארטליין. **ו.** רחן. **מחיק.** [לורד הוא גם תואר אצולה בריטני]. **ז.** שקית זכוכית, שקית למוון קפוא, שקית עם ידיות, שקית מרשרשת, שקית זבל, שקית לטלית. **ז.** עכבר של מחשב.

חידה לבוגרים: ישנו בנין עם מאה מדרגות, כשעל המדרגה הראשונה מונחת ביצה על המדרגה השניה מונחות שתי ביצים, על השלישית שלוש וכן הלאה. כמה ביצים מונחות על המדרגות הבנוי: **תשובה:** מכיוון שכל שתי מדרגות עליונה התחנתה ביחד נותנת את המספר 101 לפי סדר עולה ויורד אז החישוב הוא כך: 5,050=101X50 ולכן כמות הביצים שעל המדרגות היא 5,050.

חידון משמעותיות מילים לפרשת במדבר: ט' משמעותיות למילה פקד

פקד - מניין. "פקדיהם למטה ראובן" אונקלוס: מנייניהן (במדבר בא). **פקד - זכר.** "כי פקד ה' את בניו" אונקלוס: זכר (מטות ד). **פקד - צווה.** [והפקדת עליכם" רש"י: וצויתו עליכם [ויקרא כו טז]. **פקד - חסר.** "לא נפקד אש" רש"י: לא נחסר (במדבר לא מט). **פקד - השגחה.** "ואת אחיך תפקוד לשלום" מצודות: תשגיח (שמואל א' יז יח). **פקד - לשון פקדון.** "בידך אפקד רוחי" מצודות דוד: פקדון (תהלים לא ו). **פקד - כלול.** ולמחוי אלא פקידא בנו צדיקאי: כלכל בהו צדיקאי. [ברך שמה דמרא עלמא]. **פקד - מידי בדיק.** "אפקידה לפקדיה" רש"י: בדיקה (נדה ב). **פקד - ביקר -** פקד את בית הוריו. מידי פעם הוא פוקד את המקום.

הגיגים המיועדים לאלו שמודים שיש להם מזה תועלת.

גורמים בממשלה חוששים: נתניהו ביקש מזועבי לפרוש ובתמורה בשנה הבאה ימכרו את החמץ של המדינה לבעלה שמוליק זועבי.

מודעה על רכב - סליחה באם רכב עם מפריע לך לא התכוונתי לפגוע בך אישית כי כל יום אני מחנה ע"מי מישוהו אחר ובאם בכל זאת נפגעת אישית אנה השאר הודעה קולית בטלפון 04-***** ובלילה אקשיב להודעות תודה מראש.

שיחה בכלא בין פריינמס כבידים: כל אחד מספר על מה הוא יושב זה על רצח וזה על שוד וההוא על אלימות ואז רואים איזה חרדי שם והם שואלים אותו אחי על מה אתה יושב? אני, הוא משפל מבט, התעכבתי במירוץ בליג' בעומר 20 דקות אחרי שנגמר לי הזמן...

חרדי שהיה במירוץ בלי כרטיס בלי חיסון והכניס אוכל והדליק גפרור, על מה קיבל את הקנס? האם יש בזה ליה בדבריה מינה וא"כ איזה עבירה מהם הכי חמורה.

שלט שנתלה השבוע בבלשכת בנט: האחורן שעוזב נא לכבות את האור.

בנט: כמה יש בקואליציה: לפיד: אתמול היו 60.

תודה מאוד לכל הקוראים המופלגים של העלון יהי רצון שתהיה להם תועלת גם מהעמודים הראשונים. השבוע נזכיר שניים מאלו שחברים שלהם בישיבת אור ישראל קוראים את העלון והם לא מוועלים מהם לקרוא את העלון כולל העמודים הראשונים והשבוע שמחת יום הולדתם: הראשון הוא החבור הרציני ביותר, המתמיד של אור ישראל אשר חריפותו והנהיגות מוכרת ומפורסמת לעין כל ותהילתו נודעת בשערים, בקיא ברוב מכלני השי"ס הוא גאון מופלא בחבור החשוב **יחזקאל סופר נ"י** שחבריו וקוראי העלון מברכים אותו שיזכה להעמיד תלמידים רבים ולסיים את כל התורה כולה, השני הוא החבור החשוב הלמדן והשקדן, המקפיד על קלה כחמורה אשר לא זז מ"מ מדי' אמות של הלכה, סיני עוקר הרים וטוחנן זה בזה ראש וראשון לכל דבר שבקדושה החבור הגאון **לוי פורדס נ"י** שחבריו וקוראי העלון מברכים אותו שבע"ה יזכה לעלות מעלה מעלה במעלות התורה והיראה.

הקהילה החרדית בקרית אתא רחוב כצנלסון 5. **במנצ'סטר** אצל איש מירוץ רבי שמואל א. הורביץ שליטי"א מחשובי וצדיקי אנגליה: 44725793110.

לקבלת העלון במסגרת של להתקשר לטלפון: 03-6180383.

כמו"כ העלון נמצא בכל העלונים בעיצוב בשם "ליבת התורני". וכן העלון (מלבד ההערות בסופו) מופיע בקיבוץ גלילות.

ניתן להודיע את העלון במעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקשיים על חיפוש השנים. לכתוב מערכת שבת. מקשיים על פתח תקיפה. מקשיים על תיקיית הורדת גליונות. מקשיים על לבית התורני. ומורידים מה שרוצים.

כמו"כ ניתן להשיג במיל: 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון: לפנות: 0527633431 או בדירום פלוס-רשת הכוללים פרסם כ"ץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים תלוי במסייעים! עלון ברוד עולה לנו 15 אגורות.

לקבלת העלון בכתב גדול יותר יש לפנות למייל הנ"ל.

חידות שינון הפרשה במדבר לפי סדר הא' ב' א. נשיא שבת לוי: אלעזר בן אהרון. **ב.** השבט שפקודיו היו 35,400: בנימין. **ג.** ספרו את הזכרים לפי: גולגלתם. **ד.** השבט שפקודיו היו 62,700: דן. **ה.** "ולא יבואו לראות כבלע את? הקודש. ו. הזכרים שבשבת נמנו מגיל עשרים שנה: זמלעה. **ז.** שבט שפקודיו היו 57,400: זבולון. **ח.** אחת ממשפחות הקהתי: חברוני. **ט.** מטה לוי נמנה לבדו מפני שלא _____ בעגל (רש"י): טעו. **י.** אחת ממשפחות הקהתי: יצהרי. **כ.** מכלי השולחן: כפות. **ל.** אחת ממשפחות הגרשוני: לבני. **מ.** מבני מרורי (2): מחלי ומושי. **נ.** שם בנו בכורו של אהרון הקהן: נדב. **ס.** במדבר אז מתו נדב ונחביה, כשאז זהה ומלכה: סיני. **ע.** שניים מבני הקהן: עמרם ועוזיאל. **פ.** פרשתו היא הפרשה הראשונה בחומש ה-? פקודים. **צ.** שניים מאבות הנשיאים: צורישי וצוער. **ק.** הנשיאים שקראו גם _____ העדה. קרואי. **ר.** נשיא כל שבט נקרא גם _____ לבית אבותיו: ראש. **ש.** הגיל בו הלויים מתחילים לעבוד במשא: שלושים. **ת.** חיה שהכינו מעורה שקיים לשנתי כלים: תחש.

חידות פרשת שבוע: א. היכן בפרשה אדם ששמו כאביה של אסתר המלכה: **ב.** היכן בפרשה ברש"י מוזכרים במפורש ברש"י בתוך ותרש? **ג.** היכן בפרשה משפט בן 6 מילים שמופיע בזמירות "כ"ל מקדש שביעתי"? **ד.** היכן בפרשה 'יחברון' והבפטרסה 'פתח קהונה'? **ה.** היכן בפרשה שוק מפורסם בירושלים? **ו.** אחד מהנשיאים בפרשה, סוף שפת-כשם אחד השבטים, ואביו- תחילת שמו כשם שבט אחר, ושניהם משבט שלשי: **תשובות: א.** אסתר בת אביחיל- צוריאל בן אביחיל. **ב.** רש"י פרק ג' פסוק ז'. **ג.** פרק א' פסוק ב' "איש על מחנהו ואיש על דגלו". **ד.** פרק ג' פסוק יט' בני קהת: עמרם יצהר וחברון, בהפטרסה: "עמק עכור לפתח תקוה". **ה.** פרק פב' פסוק פג', דגל 'מחנה יהודה'. **ו.** פרק פא' פסוק יא' "לבנימין- אבידן בן גדעוני".

חידות תורניות: א. מתי בשבת בבוקר לא מספיק שאומר בא"י בורא פרי הגפן, אלא צריך לומר אחר הגפה עוד ברכה ארוכה ואז יכול לשנות את היין של הקידוש: **ב.** איך תיכן שיהיה דין השמיטה למשך חודש בלבד ובשנה שישית ורק באדם אחד ליה ניהג השמיטה אצל שאר ישראל: **ג.** לאיזה מלך היה פרוצו של כלב? **ד.** לאיזה מלך היה פרוצו וגוף של אריה? **ה.** איזה פרקים בתהלים נאמרים יותר מפעם אחת באותה הפילה [שחרית ומוסף נחשב אותה פעם?]. **ו.** מה יוצא דופן בפסדיו כמה שאומרים: "ד' מלך ד' מלך וכו'": **ז.** איך יתכן בלע חי שמיטתם בחיות? בטמאה חמורה? **ח.** איזה טומאות א"א להיטמא בהיתר (2)? **ט.** איזה פסוק בתהלים נאמר בתפילה שחרית של יום רגיל 4 פעמים: **י.** איפה מצינו פרק שלם בתנ"ך שנאמר בתוך שמויע? **יא.** היכן מפצלים את הפסוק שמע ישראל 2? **תשובות: א.** ש"וע רע"ג ה' ומשני"ב כשמברך הגפן בברית מילה יכול לצאת בזה היה חובת קידוש בוקר, אלא- שאינו יכול לשנות עד שייסיים ברכת "מילה של הילד הזה לאביו ולאמו", שאחר ברכת הגפן. **ב.** מסכת מכות ג' ב' ע"פ הפסוק: "קרבנה שנת השבע שנת השמיטה" שנת השבע זה שנה שביעית (שמיטה המוכרת) "שנת השמיטה" מלמד שיש שמיטה אחרת ואינו זו המלווה חבירו סתם, איך יכול לתובעו 30 יום, ע"ע הגמ'. הרי לנו שמיטה הלוואה 30 יום ששלוה לתבוע אלוהן, נקרא בתורה "שמיטה" וזה אף בשנה

רצה לעשות ארגזים של כסף? תהיה נגר.

אם שותים לא נוהגים, כי זה סתם נשפך כל הזמן ואי אפשר לשנותו בנזח.

2 שנפלו מהחלון של קומה 30 וצלחיו לתפוס תחבול, תחבול החבל היה חלש מידי ואחד היה צריך לעזוב, אחרת שניהם יפלו. החל אחד נואם לחבירו בהתרגשות שהוא מוכן להתנדב לעזוב את החבל שיה ממש מסתור נפש הצלצלי יהודי וכו' רק בקשה אחת טרם יועיבתי: 'יתמחה לי כפייע על החלתי האמניצה'.

רכב ערבי 4 מקומות נוסע עם 24 איש. בדרך שוטר מסמן לו לעצור, הוא מאט ואומר לשוטר: 'אני מתנצל. לא יכול לקחת, אני מלא.

חוק מרפי: ככל שתשחוב יותר שקיות, תטלפון שלך יצלצל יותר פעמים במהלך הדרך.

עומר בר לב: אני מברך את כל העולים דרומה לציון הרשבי"י שהיה בנא של אברהם אבינו, אני מבקש מכולם לשמור על הסדר ולא לענע בלולבים לעבר עיניים של אנשים. בברכת חג פורים שמח.

מקורבי ליברמן: אם היו שומעים בקולו ומעבירים את כל החרדים במריצות לזמבלה, לא הבלגן במירוץ היה נמנע.

מקורבי בן גביר: יש רק דרך אחת לפתור את הבעיה בהר הבית, ליישם של שאת מותוה מירוץ עם 8 שוטרים.

מקורבי לפיד: לקראת קריסת תיק 4.000 צריך להתחיל להיערך לחקיקת חוק שימעה מחשוד בפלילים להיות ראש המשלה גם במקרה שתיק השחוד נגדו קורס.

מקורבי בנט: חברת הכנסת גידיא רינאווי זועבי הוכיחה לכל המשמיצים שהממשלה תלויה אך ורק בה ולא במועצת השורא.

מקורבי שף שרגא: בקרוב תחל ההרשמה לקורס "כך תבשלו ביצה קשה" לאנני טעם.

מקורבי אבי המיועדת לשדכן: אם החבור לא יקבל החלטה תוך שבוע-שבועיים עד חודש-חודשים מקסימום חצי-שנה-שנה, נשקול את צעדנו.

התפללתי 40 דקות בצומת גולני ונושעתי.

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפניה בחצר ברחוב שקולוב 23. **ובבית הכנסת בית אהרן** רחוב דר"ח. **בבניהמ"ד המרביץ מניין ארבעים 'מנדס כץ'** אהרן אבוחצירא 9, **ובנחל 'מורשה ודעה' (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית בקולט ריוק. וכן בשאר המקומות ואצל המפגינים הקבועים ובראשם רבי ידידיה זר שליטי"א שהוא היחיד בעולם שקוראים לו רבי ידידיה זר והוא אשכנזי. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמו"כ ניתן להשיג את העלון **במודיעין עילית** (לא כמות) החל מיום חמישי בערב בשעה 7: 37 בכניסה לתחנת טחום - שרתוי משדר רחוב רשבי"י 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה גוף הגליל** אצל האבד הגדול רבי שמחה שולמן שליטי"א שהוא אותה את כל הילדים שלו, והוא ראה השבוע ילד שהיה בבני ברק בשבת ולחץ די' לאיש 'חשוב' מאוד. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל איש שמתפלל על כולם וזוכר שמות כולם בע"פ רבי ד"ר ורטיסלד שליטי"א. או אצל השריפה בעל ב"ל הזהב, שכולם אוהבים אותו אהבת נפש ואומרים עליו אשרי וולדתו, הדמות של ישיבת מיר מרביץ תורה בדרכיו המופלאים